

DE LITERIS.

Hebræorum literæ viginti duæ, omnes cōsonantes.

Pronuntiatio si-
ue Potestas.

Nomina.

Corpus & ordo
literarum.

* Quia litera

est aspira-

tio lenissima,

nullā habet li-

terā vel Gra-

cam, vel Lati-

nā, sibi respō-

dentē, expres-

simus eius po-

testatē per spi-

ritum tenuem

Græcorū: &

sic ex lenitate

sua non vide-

tur audiri ei

sonus, sed tan-

tūm motionis

vocalis, qua

afficitur.

* Huius literæ

vis est sup-

pressa, quod

nullus possit li-

teris referri:

est enim aspi-

ratio dēsa, non

sonans ut ch,

sed dēsius aspi-

rans quā h

nostrū, & for-

matur in no-

do gutturis.

* Hæc litera y

est aspiratio

quā non scri-

ptura, sed tā-

tūm viua vox

exprimere po-

test: fitque dū

flatus narium adminiculo in extrema gutturis parte strangulatur, & ad sonum nostri

G imo gutture pronuntiati accedit.

אֵלֶּף Aleph

בֵּית Beth

גִּמֶּל Gimel

דָּלֶת Daleth

הָא He

וָו Vaf

זַיִן Zaiin

חֵית Heth

טֵית Teth

יֹד Iod

כָּף Caph

לָמֶד Lamed

מֶם Mem

נּוּן Nun

סָמֶךְ Samech

עֵין Aiin

פֶּא Pe

צָדֵי Tsade

* א

ב

ג

ד

ה

ו

ז

* ח

ט

י

כ

ל

מ

נ

ס

* ע

פ

צ

ק

A 3 Koph

id mercede & are

vestigia subsequuntur

Galliarum Franci

Christiana utilita

cōstituit: ita ut sub

loquar, spiritum &

inde professores H

gies paternæ probi

nostras omnium op

potissimū Illustr

tharingi omniū eru

sit. Prospicit nan

iam pridem exempt

tus in honore habet

plerosque ex omnib

tos ingenio, qui rei

mercedis præceptor

singulari & tam op

quia Grammatica

immeritò quidē pr

sequutus ego in hoc

ciles has Institution

ronum studiosorum

thodo seruata, ut

deducam, ut opus

quod in has Instit

sine molestia, &

se conferet, intellig

hebraicādo, in sac

rimūque profice